Ч. 60. Середа 22 марта (4 цьвітня) 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Справи парляментарні.

Сойм країньский, котрий так несподівано став ся причиною відроченя справи реформи виборчої до парляменту, відкрито вчера. Історія сего засіданя набрала длятого трохи більшого як лиш чисто льокального значіня і не від річи єї тут розповісти.

Країньский сойм зібрав ся був дня 25 жовтня минувшого року, в часі, коли вела ся сильна аґітация за реформою виборчою, именно же за загальним правом голосованя. Але ще давнїйше поставили були посли Шустерзич і Ґрібар пильні внесеня взиваючі правительство, щоби предложило проєкт реформи виборчої, опертої на загальнім праві голосованя. Внесеня ті передано комісиї, котра дня 17 падолиста 1905 предложила о них звіт соймови. Комісия предкладала в своїм звіті завізвати правительство, щоби оно в справі заведеня загального права голосованя виготовило відповідний проєкт закона і предложило єго надзвичайній сесиї соймовій, яка має бути скликана в слїдуючім роцї. Коли же би здійстнене тої реформи в дорозї парляментарній показало ся неможливе, в такім случаю повинно правительство після думки комісиї соймової виєднати цїсарске розпоряджене, вносяче теперішну реформу як до сойму так і до ради державної а октроююче нову ординацию, оперту на засадї загального рівного, безпосередного і тайного права голосованя. Німецкі посли запротестували против ухваленя такої резолюциї яко суперечної з краєвими законами а відтак вийшли із салї, щоби здекомплєтувати сойм. Мимо того маршалок зарядив голосоване і заявив, що тоту резолюцию принято. Отже на основі тої резолюциї, котрій Німцї в Країнї відмавляють законности, скликано тепер країньский сойм. Противники реформи виборчої а тим самим і правительства вносять з того факту і доказують, що правительство знайшло ся в безвихідним положеню і длятого, щоби ратувати ситуацию, скликало сойм.

Чи дійстно так було, чи нї, се річ, котра усуває ся з під контролї, але фактом єсть, що патент цїсарский, скликуючий країньский сойм, був підписаний ще перед голосованєм над звістними внесенями Всенїмців. Противники реформи виборчої не можуть в тім, хоч і як то хотять видїти якоїсь побіди своїх заходів. Але зато сама засада реформи виборчої тратить свою кріпку основу в виду того проєкту, який правительство предложило країньскому соймови. Більшість сойму жадала хочби й октройованого загального права виборчого, а правительство предложило тепер проєкт опертий на основі заступства інтересів, значить ся, утворило ще одну курию з 10 послами, хоч правда, що ті посли мають бути вибрані на основі загального голосованя. Президент краю предкладаючи сей проєкт, зазначив, що округи виборчі подїлено **після числа голов**, о скілько можна було рівномірно, в той спосіб, що на 50.000 припадає один мандант. Предложене се передав сойм комісиї, котра має завтра зложити з него звіт палатї. Чи Словінцї вдоволять ся сим проєктом, се покаже ся вже завтра; Німцї єму противні.

„Poln. Korr.“ доносить, що розмова польских політиків перед самим відроченєм палати послів з президентом міністрів бар. Ґавчом не мала ніякого характеру політичного. Було би длятого хибно навязати до тої розмови якісь політичні коментарі. Межи реформою виборчою правительства а становищем, від якого Коло польске не може відступити, як була так і єсть ще широка пропасть. Число заступників Галичини мусить бути збільшене у відношеню до числа жителів, теперішний парляментарний стан посїданя Поляків мусить бути забезпечений а автономія країв або бодай автономія Галичини мусить бути розширена ще перед переведенєм реформи виборчої в спосіб відповідаючий потребам держави і країв. Доки то не

Жовте лице.

З пригод Шерльока Гольмса

Конана Дойлє.

Подаючи се коротке оповідане, роблю то не лиш зі взгляду на славу мого приятеля, але й зі взгляду на то, що він мимо своєї енерґії і проворности загнав ся нераз в безвихідне положенє. Але де він не міг нічого вдіяти, там взагалї не міг вже нїхто дійти кінця і длятого справа позістала невияснена. А всеж таки було кілька таких случаїв, де справа пізнїйше вияснила ся як ось в отсім, котрий тут хочу розповісти.

Шерльок Гольмс не любив ґімнастикувати ся. Хоч і мало було таких, що перевисшали єго силою своїх мязів і хоч він без сумпіву був найлїпшим боксером, якого я коли небудь знав, то все таки здавало ся єму, що напружати тїло без цїли значить марнувати силу і він лиш тоді брав ся до того, коли єму було того до чогось потреба. Але тоді ставав він вже неутомимий і просто годі було зрозуміти, звідки в нїм брала ся така сила. Вся причина була здаєсь в тім, що він жив дуже скромно і не позваляв собі нїколи нічого понад міру.

Одного красного дня з весни дав ся він наконець намовити, що пішов зі мною на прохід до парку, де якраз лише що трохи було зазеленїло ся і пупінки на деревах зачинали пукати та висувати зелені листочки. Дві години ходили ми по парку і як пристало на правдивих приятелів, майже словом не відзивали ся до себе. Коли ми знову вернули на Бакер-Стріт, була вже майже пята година.

— Був якийсь пан, що допитував ся за Вами — сказав наш послугач, коли нам отворив двері.

Гольмс глянув з докором на мене.

— Лиш один раз пішов я з тобою волочити ся по парку, більше вже не піду — сказав він. — Отже той пан пішов знову?

— Пішов.

— А ти єго не попросив, щоби він зайшов до комнати?

— Та він таки й зайшов.

— А довго ждав?

— Пів години. Той пан був чогось дуже неспокійний. Ходив заєдно по комнатї і тупав ногами. Я стояв в сінех під дверми і чув то. Наконець вийшов і крикнув до мене: Хиба той чоловік вже не верне до дому? — Так він сказав до мене, пане Гільмс, а я єму на то кажу: Заждіть ще трохи довше, то він верне. — То я волю заждати на дворі — каже він — бо тут мало що не вдушу ся; верну зараз знову. — Сказавши то, забрав ся і нічо не помогло, хоч і як я єму договорював.

— Добре, добре, ти тому не винен — сказав Гольмс, коли ми увійшли до комнати.— Але то таки неприятна річ, Ватзоне! Менї треба було конче щось нового а судячи по нетерпеливости того чоловіка, здаєсь, що то якась не мала справа. От тобі маєш! Та же то чей не твоя люлька на столї! Видко, він лишив свою. Красний старий цибух з довгою бурштиновою ципкою. Хотів би я знати, кілько в Льондонї правдивих бурштинових ципок. Люди гадають, що коли в бурштинї мушка, то він правдивий, а то, бачиш єсть окремий промисл, котрий виробляє штучний бурштин зі штучною в нїм мушкою. Як би й не було, а той чоловік мусів бути дуже роздразнений, коли лишив тут свою люльку, котра, як видко, має для него велику вартість.

— А ти звідки знаєш, що она має велику вартість для него? — спитав я.

— Ну, після моєї оцінки могла тота люлька нова коштувати сім і пів шілїнґа. Але она, як видиш, вже два рази направлювана, раз сам цибух а другий раз бурштин. За кождий раз при направі наложено срібну обручку, а то коштовало більше, як варта цїла люлька. Видко з того, що тота люлька має для того чоловіка велику вартість, коли він волить дати єї полатати, як за тогі гроші купити нову.

— Та й що ще? — спитав я, коли Гольмс обертав люльку на всї боки і придивляв ся їй на свій лад дуже уважно. Він підніс єї в гору та обмацував єї своїми довгими пальцями як той професор, що учить штуки лікарскої і показує кости своїм ученикам.

— Люльки иноді дуже замітні — сказав він. — Нїчо не має більшої індивідуальности з виймкою хиба годинників та шнурованих черевиків. Але на сїй люльцї не видко анї нічого так дуже незвичайного анї дуже важного. Властитель єї очевидно чоловік жилястий, ліворукий, з здоровими зубами, не конче такий, що любить порядок і жиє в добрих відносинах.

стане ся, буде Коло польске стояти на своїм дотеперішнім становиску.

Характеристичне було становище Молодочехів супротив всенїмецких внесень. Konserv Korr. доносить, що й в молодоческім клюбі відзивали ся поважні голоси за тим, щоби клюб голосував за пильностию всенїмецких внесень, бо лиш в той спосіб можна би справу зміни конституциї довести до мериторичної наради. Тому однак спротивив ся рішучо пос. др. Крамарж, доказуючи, що треба конче піддержувати правительство.

Вісти полїтичні.

Тульпанова демонстрация на Угорщинї. — Поди в Росиї. — Конференция в Альґесірас.

Мадяри винайшли собі новий спосіб демонстрациї против Австриї. Цьвітка тульпан, плекана звичайно лиш по городах, а подібна до нашої дико ростучої бриндушки, лиш значно більша від неї і яркійша краскою, набрала нараз завдяки Кошутови, ґр. Апонїєви і другим загонистим Мадярам значіня полїтичного. Панове полїтики і загорілі патриоти, дами з висшого товариства і ті, що на них задивляють ся молоді люди, словом всї, що хотять служити вітчинї, ну та й — моді носять тульпани, або вишивані на видним місци на одежи, або роблені із скла та порцеляни, котрі можна втикати в дїрку від ґузика або причіпати до шапки і пояса. Мадярів в їх національнім шовінїзмі взяв ся просто дур; загорілі мадярскі патриоти, котрі готові би згладити зі сьвіта всїх людий, щоби лиш одні Мадяри могли на нїм жити, казять ся в своїм шовінїзмі а не могучи нїчого вдїяти, демонструють тепер тульпанами против Австриї. Тульпан значить для них: „Не купуйте нїчого в Австриї, не спроваджуйте нїчого з Австриї!“

Не конець на тім; мадярскі акторки з народного театру постановили були продавати на улицях тульпани і инші цьвіти та мали вже навіть нато лїценцию від бурмістра, аж нараз королївский комісар Руднай спостеріг, що се не лиш сама демонстрация полїтична, але й збиране гроший на якісь полїтичні цїли і заказав продавати.

З Петербурга доносять: Вибори відбули ся тут в повнім спокою. Після обчислення переведеного на бораї взяло участь в виборах 148.000 осіб управнених до голосованя, отже звиш 60 проц. виборців. Всюди видко було прихильне поведене полїциї, котра являла ся лиш в малім числї. Кінних або піших патруль не було нїгде видко, двірцї не були обсаджені войском. У виборах бороли ся з собою дві партиї конституцийні, именно партия конституцийно-демократична і партия союза з 30 (17) жовтня. О скілько знаний доси вибір послів до Думи державної в цїлій Росиї, то побідила партия конституцийно-демократична, котру від назви початкових букв (К. Д.) називають „кадетами“. „Нов. Время“ і „Слово“, орґани партиї „союза з 30 (17) жовтня — невдоволені з сеї побіди і зазначують факт, що ся партия зискала перевагу головно в західних і полуднево-західних ґуберніях.

Перша російска Дума державна буде могла дуже спокійно радити, бо правительство вже постарало ся о то, щоби посланникам народу не важив ся нїхто перешкаджати. В таврідскій палатї, де будуть відбувати ся засїданя Думи, поміщено вже побіч салї нарад Думи окремий уряд полїцийний. (Очевидно для вигоди послів, щоби не потребували далеко ходити по полїцию, як би їм грозила яка небезпечність). Крім полїциї мають бути уміщені в палатї ще дві компанії піхоти і пів сотнї козаків. (Дехто здогадує ся, що того войско буде лиш віддавати гонори, коли посли будуть входити до Думи і виходити з неї). До відділу полїцийного приділено також аґентів тайної полїциї. (А що тайні аґенти убирають ся по цивільному, то они мабуть будуть в Думі державній удавати публику, позаяк засїданя Думи мають бути явні, а для публики в сали призначено лиш 43 місць).

З Альґесірас наспіли нинї такі вісти: Декан дипльоматичного тїла, італїяньский посол виїхав до Марокка, щоби там узискати від султана приступлене до угоди заключеної на конференциї. Американьский делеґат Уайт предложив резолюцию, взиваючу султана, щоби поробив зарядженя в цїли поліпшення долї Жидів в Марокку. Кн. Альмодовар прилучив ся до тої резолюциї в имени Іспанії. Анґлїйский делеґат Нікользон предложив резолюцию в справі поліпшення стану вязниць і в справі знесеня невільництва в Марокку. Французкий делеґат Ревоаль згодив ся на ту резолюцию, сказавши на то, що Франция поробила в сім напрямі в Суданї і в Сагарі. Австро-угорский делеґат ґр. Козебродский предложив резолюцию, висказуючи бажане, щоби марокканьске правительство предкладало що року статистику що до походження товарів привожених до Марокко. Наконець предложив кн. Альмодовар резолюцию в справі будови зелїзниць в Марокку.

Мій приятель говорив то нїби от так собі; але я видів, як він при тім споглядав на мене, мов би хотів пізнати, чи его висновки менї ясні.

— Ти гадаєш, що коли хтось курить за сім шілїнґів, то мусить бути маючий? — сказав я.

— Атже то тютон по вісім пенсів за пачку — сказав на то Гольмс і видовбав трошки з люльки на долоню. — Коли же за половину тої цїни можна дістати знаменитий тютюн, то видко, що чоловік, котрий сей курить, мусить бути маючий.

— Та й що це більше?

— Він, здаєсь, має звичай закурювати люльку до якоїсь лямпи або до ґазової полумінї, бо як видиш, люлька з одного боку обсмалена, бо й на що держав би хтось сірничок з боку люльки? А до лямпи не можна так закурювати, щоби люлька не присмалила ся. А що люлька обсмалена з лївого боку, то я здогадую ся, що він лїворукий. Подержи свою люльку до полуминї а побачиш, що она закоптить з лївого боку, бо ти праворукий. Може деколи зробиш і на відворот, але певно що не завсїгди. А сею все хтось так держав. Відтак він і перегриз свій бурштин, а до того треба чоловіка енерґічного, жилястого і з здоровими зубами. Але коли добре чую, то хтось іде по сходах; будемо мати небавком щось цікавійшого до розслїду як его люльку.

За хвильку опісля відчинились двері і до комнати увійшов високого росту молодий мужчина. Він був добре але поединчо убраний, мав на собі темносіре одіне, а в руцї держав новий кастровий капелюх. Я був би цїнив его на яких трийцять лїт, хоч по правді був він кілька лїт старший.

— Звинїть! — сказав він трохи заклопотаний. — Я повинен був запукати до дверий. Таки так, треба було запукати. Але то річ така, що я трохи як не свій і то всему причина. — Він посунув собі рукою по чолї, як той, котрому голова закрутить ся, а відтак сів собі на крісло.

— Як виджу, то ви може зо дві ночи не спали — відозвав ся Гольмс — а то ослаблює нерви більше як яка робота або забава. Позвольте вас спитати: чим можу вам служити?

— Менї потреба вашої ради. Не знаю, що менї робити, і менї здає ся, що цїле щасте мого житя розлазить ся.

— Вам потреба моєї ради яко детектива?

— Не лиш то. Треба, щоби ви менї порадили яко чоловік бистроумний, що знає ся на сьвітї. Хочу знати, що менї насамперед робити. Маю надію в Бозї, що зможете менї то сказати.

Він говорив то все коротко, остро, уривочно, а на мене зробило то таке вражінє, як би єму було незвичайно прикро нам то розповідати і як би він сам себе мусів змушувати до того.

— То делїкатна справа — говорив він дальше. — Перед чужими нїяково говорити про свої родинні справи. Таки якось аж лячно розповідати про поведене своєї жінки двом людем, котрих видить ся перший раз в житю. То таки страшно, але що дїяти, коли менї треба ради.

— Мій любий пане ґрафе Мунро — відозвав ся Гольмс.

Наш гість схопив ся з крісла.

— Як то — сказав він — то ви знаєте, як я називаю ся?

— Коли хочете, щоби вас нїхто не знав, — сказав Гольмс усьміхаючись — то я радив би Вам не виписувати свого имени на підшевцї капелюха, або бодай обернути капелюх денцем до того, з ким говорите. Впрочім можете бути спокійні; ми тут чули вже не одну тайну і нераз удало ся нам успокоїти людий. Маю надію, що із вами так буде, лиш скажіть, о що розходить ся.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 3-го цьвітня 1906.

— Є. Е. н. Мінїстер заграничних справ ґр. Аґенор Голуховский вернув передвчера зі Скали до Відня.

— Презента. Ц. к. Намістництво уділило презенту на опорожнену парохію цісарского надання в Сливках о. Йосифови Комендї, дотеперішному завідателеви парохії в Плїснянах.

— Іменованя. Лїкарский видїл львівского університету іменував дра Вінк. Черецкого і дра Вит. Зембицкого асистентами при клїнїцї внутрішних недуг, а студента медицини Льва Кемпиньского демонстратором при катедрі загальної і досьвідової натольоґії. — Львівский висший суд краєвий іменував авскультантами судових практикантів: Арнольда Шібера, Макса Горовіца, Болеслава Білека, Евгена Сельского, Юрия Бартоя, Івана Міленка, Вас. Рея, Мойс. Льорбера, Мар. Сороковского, Мир. Мохнацкого, Срон. Мерену, Сам. Браєра, дра Альб. Баджана, Стеф. Масляка, Стан. Берґера, Кар. Химяка, Теодора Ленкого. Волод. Сембратовича, Вакт. Цебровского, Кароля Чекая і Володисл. Рожаньского, а також концептових практикантів краєвої дирекциї скарбу у Львові Ів. Войцеховского і Брон. Юркевича. — Президия краєвої дирекциї скарбу іменувала Ів. Холеву і Стан. Біскупского контрольорами асистентами касовими при всхідно-галицких салїнарних управах.

— Дрібні вісти. О. Ів. Гробельский, крилошанин в Станиславові, зложив на бурсу руского товариства педаґоґічного у Львові 100 корон.

— Загальні збори філії руского товариства педаґоґічного в Ярославі відбудуть ся дня 7-го цьвітня с. р. о год. 3-ій по пол. в сали „Рускої Бесїди“ (ул. Третого Мая) з отсим дневним порядком: 1. Отворене зборів. 2. Відчитане протоколу з послїдних загальних зборів. 3. Звіт з дїяльности видїлу. 4. Звіт касовий. 5. Звіт настоятеля селяньскої бурси. 6. Внесеня уступаючого видїлу. 7. Уділене абсолюториї уступаючому видїлови і вибір нового видїлу. 8. Внесеня членів. Повідомляючи о

тім своїх членів, видїл звертає ся також з уклінною просьбою до всеї сьвідомої інтелїґенциї повітів чесанівского, переворского, ланьцутского і ряшівского, щоби зволила прибути на сї збори, довідала ся про нашу дїяльність та допомогла нам своєю моральною і матеріяльною помочию в наших змаганях.

— **На дохід фонду будови церков** під управою тов. сьв. Петра виставить руско народний театр штуку „Підгіряни" в четвер дня 5 цьвітня. Білети можна дістати вчаснїйше в „Народній Торговли", в день представленя від год. 11 до 2 по полудни на Бесїдї, а вечером при касї. Також будуть розсилати ся білети через окремого курсора.

— **До Вп. членів** філїї руского товариства педаґоґічного стрийского округа. Видїл філїї має честь запросити Вп. членів на довірочні збори, котрі відбудуть ся дня 5 цьвітня г. в. в четвер о год. 3-ій по полудни в салї „Народного Дому". Справа дуже важна, а іменно: Заснованє дївочої бурси в Стрию. Просить ся о як найчисленнїйшу співучасть. — За видїл філїї: голова о. *Юлїян Федусевич*, секретар *Теодор Рештило*

— **Небезпечна забавка.** З Ясла доносять: В сусїднім селї, Ковальовій, лучила ся оногди небезпечна пригода. Сїмнайцятьлїтний хлопець В. Роґойский, насипав пороху до стебла соломи і вийшовши перед хату запалив его. Полумінь бухнула і обняла хлопця а з него перекинула ся на низьку стріху. Хлопець потерпів сильні попареня, а хата згоріла до тла разом з інвентарем. Шкода виносить близько 1200 корон. Хлопця перевезено до шпиталя в Яслї, де він боре ся зі смертию.

— **Самоубийство.** Вчера о годині $11^3/_4$ в полудне прийшов до Саского готелю у Львові слухач прав Авр. Цайлер і замкнувши ся в готелевій компатї, вистрілив до себе з револьвера. Куля перебила єму ліву груди повисше серця. Цайлера ще живого відвезено ратунковим возом на клінїку. Причиною самоубийства мала бути нещастна любов.

— **З товариства урядників і сьвящеників у Львові.** В понедїлок 27. с. м. відбули ся V. загальні збори під проводом президента ради надзираючої, радн. Ільницкого. Збори мали почати ся о 5. годині, однак зачали ся аж о $5^3/_4$ з причини недостаточного числа членів. Прибуло всего 22 на 700 членів. Тих самих 6 членів ради надзираючої вибрано знов. Чистий зиск за рік 1905 виносить 1.824 К 18 с., коли за рік 1904 виносив 1.031 К 10 с. Роздїлено 6% дивиденди. Аґенди товариства значно збільшили ся і видко, що оно розвиває ся.

— **В львівскім „Соколї"** відбули ся послїдної недїлї звичайні загальні збори. Між иньшими була на дневнім порядку справа зміни §. 1. статута. Задля сего § у мінїстерство не приймило до відомости нового статута „Сокола" зміненого на зборах минувшого року. В тім параґрафі було зазначено, що товариство може закладати читальні, торговлї, позичкові каси, курси науки письма і т. ин. Мінїстерство відкинуло статут задля неясности проґрами, а іменно оно не знало, чи ті закладані інституциї мають оставати в зарядї товариства, бо лученє дїяльности ріжних товариств противило би ся законови про товариства. Стилїзацию §. 1. поправлено на зборах в той спосіб, що „Сокіл" дає почин до закладаня тих товариств. З дневної черги старшина здала звіт з цїлорічної дїяльности, а по довшій дискусиї на внесенє ревізийної комісиї удїлено старшинї абсолюторию. При тім ухвалено також будову пожарні у Львові і заснованє школи для пожарних інструкторів. Вибір нової старшини відложили збори до часу затвердженя мінїстерством нового статута товариства, бо після нового статута вибирає ся старшину на 3 роки, а не на 1 рік, як було доси. Зборам, які тревали від 3 до 9 год. вечер, проводив голова товариства, п. А. Будзиновский.

— **З зелїзниць.** Після оповіщеня, заміщеного у „Wiener Zeitung" і в „Gazet-i Lwowsk-iй", розписує ц. к. дирекция зелїзниць державних у Львові оферту на доставу і установленє конструкциї зелїзних дахів для двох маґазинів товарових на стациї Підволочиска. Кошти дотичних робіт обчислено на квоту 27.290 К. Оферти принимає ц. к. дирекция зелїзниць державних у Львові найпізнїйше до 12 години в полудне дня 10 цьвітня 1906. Услівя доставы і пляни будови можна переглянути в бюрах дирекциї III. поверх.

— **Бальоном з Берлина до Швециї.** Два вояки аеронавтичного відділу в Берлинї одержали в суботу приказ, аби пустили ся бальоном в пробну подорож. З касарнї в Теґель під Берлином піднїс ся бальон около дванайцятої години в полудне і пустив ся сейчас в північнім напрямі. Около години 5-ої по полудни вояки хотїли спустити ся на землю, однако коли розійшли ся хмари, засланяючі їм вид, побачили, що мають під собою море. Бальон опустив ся на 250 метрів в долину над філї моря. Мимо викиненя цїлого балясту не піднoсив ся сильно в гору з причини противних вітрів. Вояки тратили надію ратунку, бачучи, що бальон летить чим раз низше над водою. Треба було думати о ратунку за всяку цїну, а тимчасом настала ніч. Вояки почали викидати всьо, що видавало ся непотрібним. Насамперед позбули ся линви, що важили кілька сотнарів, відтак накривки коша, вкінци скинули навіть чоботи, оружє, запасову одїж, а однако бальон чим раз більше опадав в долину і був вже лиш 30 метрів над морем. Тодї постановили позбути ся цїлої лодки. Відтяли линви, придержуючі лодку, а самі вчепили ся за шнури, котрі лучили лодку з бальоном. Около 11 години в ночи бальон позбавлений лодки піднїс ся на тисяч метрів в гору, а відтак злетів аж над хмари. Але не минуло двох годин, коли почав спадати на ново. Вояки позбавили ся в розпуцї баґнетів, поясів, годинників, всього, що мали при собі. Коли і то не помагало, гадали що вскорі погибнуть, бо бальон майже дотикав моря. Нагле почули гавканє псів. Були уратовані. За чверть години бальон осів на вершках дерев, в лїсї на берегах Швециї. Рано почали вояки глядати людских мешкань. По двох годинах гляданя найдено селяньску хату, де їх принято і нагодовано. Бальон осів недалеко міста Карльскрона. Тамошний нїмецкий конзуль вислав сейчас вояків до Нїмеччини, куди они оногди прибули.

Телеґрами.

Будапешт 3 цьвітня. Президент мінїстрів бар. Февварі виїхав нинї рано до Відня.

Білград 3 цьвітня. Вість о наміренїй абдикациї короля Петра есть безосновна.

Париж 3 цьвітня. Урядова часопись оголосила іменованє гірників Прівоста і Немі лицарями леґії гонорової в признаню надзвичайної сили моральної і відваги яку оказали в часї, котрий перебули замкнені під землею.

Лян 3 цьвітня. О 12 год. в ночи розійшла ся була чутка, що інжинїри, котрі спустили ся до закопу ч. 4, знайшли там ще живих гірників. Чутка ся доси не потвердила ся.

Лян 3 цьвітня. Стан здоровля виратованих гірників заєдно полїпшає ся; лікарі позволили вчера дати їм трохи ярини і хлїба.

Петербург 3 цьвітня. „Страна" доносить, що мінїстерство справ внутрішних приказало начальникови варшавскої полициї слїдчої Гринови предложити рапорт в справі вістий, які появили ся в ґазетах о тортурованю арештованих вязнів політичних. Рівночасно поручено виделеґувати до Варшави двох урядників в цїли переведеня слїдства, о скілько вісти о тортурах відповідають правдї.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).